

MEDSEBOJNI ODNOSI

Ljudje smo bitja odnosov. Ne glede na to, kdo smo in kaj počnemo v življenju, za svoj obstoj in zdrav razvoj nujno potrebujemo soljudi, kajti ljudje našega življenja so kot zemlja, v kateri smo zakoreninjeni in iz katere rastemo. Tako kot naša ravnanja vplivajo na naše odnose, tudi vsi naši odnosi vplivajo na naše doživljanje, mišljenje, čustvovanje...Seveda je vse to odvisno od globine oz. bližine nekega odnosa: bližje ko smo si z nekom, močnejši odnos vzpostavljamo in gradimo ter tako tudi vse, kar se dogaja v odnosu, močnejše vpliva na nas.

Partnerski oz. zakonski odnosi, odnosi v družini, prijateljski odnosi, odnosi na delovnem mestu: vse to so običajni odnosi, katere močnejše in dalj časa gradimo, v njih živimo, jih vzdržujemo in obnavljamo ter smo v njih tudi bolj čustveno, doživljajsko, časovno, mišljenjsko in finančno vpeti. Ti odnosi nas po eni strani lahko osrečujejo in bogatijo, nam omogočajo notranjo rast in zdrav razvoj, osebno zadovoljstvo in življenjsko izpolnitev, a po drugi strani smo v njih lahko tudi najmočnejše prizadeti, notranje ranjeni in razočarani, lahko se čutimo osamljene in nerazumljene ter lahko postajamo brezvoljni, tudi jezni in naveličani vsega. Zato je zelo pomembno, da se najprej sami trudimo za dobre odnose in s tem vnašamo pozitivno vanje, jih gradimo in ne uničujemo. V nekaterih primerih to najbrž niti ni tako težko, a vsak izmed nas gotovo živi v kakšnem odnosu (ali odnosih), kjer zna biti to presneto težko: nekdo nas ne posluša, nas morda ne jemlje resno, lahko je pogosto razdražljiv ali slabe volje, nekomu ne zaupamo ali nam je antipatičen, nekdo pametuje ali nas celo ustrahuje, nekdo nas pogosto jezi ali dela nervoznega. Če ob vsem tem zmoremo ohraniti notranji mir, potem za izboljšanje odnosa uporabimo zlato pravilo, ki je poznano v vseh religijah in filozofskih sistem (morda le v nekoliko spremenjenih oblikah): **VSE, KAR ŽELITE, DA BI LJUDJE STORILI VAM, STORITE TUDI VI NJIM!** To pravilo nam ponuja vzorec oz. načrt, ki ga lahko beremo, mu sledimo in po katerem lahko gradimo odnose tako, da bo v naše življenje prišlo mnogo dobrega, kar nas bo osrečevalo in kar bomo lahko potem delili z drugimi. Kadar pa se nam zgodi ali dogaja, da so nekateri odnosi (in njihovo reševanje) za nas same pretežki in se ob tem lahko počutimo nemočne in/ali osamljene, takrat si poiščimo oporo, zunanjo pomoč, nekoga, ki mu lahko zaupamo, nam bo stal ob strani in nam bo tudi lahko pomagal. Kdor spoznava svojo nemoč, si jo upa in dovoli priznati ter si poišče pomoč in oporo, je pogumen in postaja modrejši ter notranje močnejši. Ni težko pasti (**IN VSI KDAJ PADEMO**), a mnogokrat je zato, da vstaneš, potrebno **PRESNETO VELIKO POGUMA, VOLJE IN VZTRAJNOSTI**.

Vsem skupaj želim dobre odnose, vztrajanje v življenju zlatega pravila, ob morebitnih življenjskih padcih pa obilo poguma, trdne volje in policijske vztrajnosti.

Vse dobro.

Mirko Klobučar, asistent duhovne oskrbe